

Rozhodnutí

Vrchní státní zastupitelství v Praze jakožto povinný subjekt (dále jen „povinný subjekt“) podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), rozhodlo dnešního dne o žádosti **Unie obhájců České republiky, z. s.**, IČ 029 26 911, se sídlem Sokolská 1788/60, Praha 2 (dále jen „žadatel“), ze dne 26. 5. 2021, kterou žadatel požádal o sdělení odpovědi na dotazy ve znění: „1) Kolik souhlasů ke zničení záznamu o odposlechu udělili státní zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze v letech 2018 - 2020?; 2) Kolik protokolů o zničení záznamu o odposlechu obdrželi státní zástupci Vrchního státního zastupitelství v Praze od policejního orgánu v letech 2018 - 2020?“;

takto:

Žádost se podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 7 a § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím **odmítá**.

Odůvodnění:

1. Žadatel v elektronickém podání ze dne 26. 5. 2021, doručeném povinnému subjektu téhož dne, nejprve uvedl, že se na povinný subjekt obrací v souvislosti s plněním povinností policejního orgánu a státních zástupců uvedených v § 88 odst. 7 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Následně žadatel požádal podle zákona o svobodném přístupu k informacím o sdělení odpovědi na dotazy, jejichž autentické znění uvedl povinný subjekt ve výroku tohoto rozhodnutí (dále též jen „žádost“).

2. Povinný subjekt připomíná, že o obdobné žádosti, podané přímo prezidentem žadatele, již v minulosti rozhodoval, a to v řízení vedeném pod sp. zn. SIN 12/2021. Za situace, kdy předmět prvních dvou dotazů tehdy posuzované žádosti je prakticky totožný s předmětem nyní podané žádosti, neshledal povinný subjekt důvod odchýlit se od závěrů vyslovených již v citovaném řízení, konkrétně pak v rozhodnutí o odmítnutí žádosti ze dne 1. 3. 2021, č. j. SIN 12/2021 - 8.

3. I po zhodnocení nyní posuzované žádosti tedy povinný subjekt dospěl k závěru, že požadované informace poskytnout nelze. Povinný subjekt předně vycházel z § 7 věta první zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož platí: „*Je-li požadovaná informace v souladu s právními předpisy označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup, povinný subjekt ji neposkytne.*“

4. K citovanému ustanovení poukazuje povinný subjekt např. na rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 12. 3. 2020, č. j. 8 A 40/2017 – 52, v němž městský soud posuzoval, zda došlo ke kumulativnímu naplnění obou podmínek pro odmítnutí žádosti o informace podle § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím, tj. zda požadované informace jsou označeny jako utajované a zda žalobkyně neměla k požadovaným informacím oprávněný přístup. Městský soud uvedl, že pojem „utajované informace“ vymezuje zákon

č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“), na který je odkazováno též v poznámce pod čarou k § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle § 2 písm. a) zákona o ochraně utajovaných informací je utajovanou informací informace v jakékoliv podobě zaznamenaná na jakémkoliv nosiči označená v souladu s tímto zákonem, jejíž vyobrazení nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací (§ 139). Městský soud v citovaném rozsudku dále konstatoval, že zákonná definice utajované informace předpokládá, že se jedná o informaci, jejíž vyobrazení či zneužití by mohlo způsobit újmu České republiky újmu, či bylo-li by to pro zájem České republiky nevýhodné (materiální stránka utajované informace). Zájmem České republiky se přitom podle § 2 písm. b) zákona o ochraně utajovaných informací rozumí zachování její ústavnosti, svrchovanosti a územní celistvosti, zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, mezinárodních závazků a obrany, ochrana ekonomiky a ochrana života nebo zdraví fyzických osob. Současně zákon předpokládá naplnění formální stránky utajované informace, tj. zaznamenání informace na jakémkoli nosiči, její označení za utajovanou informaci v souladu se zákonem o ochraně utajovaných informací a její uvedení v seznamu utajovaných informací (tj. v nařízení vlády č. 522/2005 Sb.).

5. Na základě shora uvedených východisek tedy povinný subjekt uvádí, že v dané věci je nepochybně splněna druhá kumulativní podmínka pro aplikaci § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy že žadatel nemá k požadovaným informacím oprávněný přístup. Co se týče první kumulativní podmínky, tedy zda jsou požadované informace označeny jako utajované, pak lze stručně konstatovat, že formální znak utajovaných informací je nepochybně splněn, neboť požadované informace týkající se činnosti podle § 88 odst. 7 trestního řádu jsou utajovanými informacemi v souladu se zákonem o ochraně utajovaných informací (v této souvislosti si lze povšimnout, že požadované informace jsou především informacemi o činnosti policejních orgánů). Žadatelem požadované informace také naplňují materiální znak utajované informace, což zřetelně vyplývá z povahy a obsahu požadovaných informací. Žadatel totiž požaduje informace související s institutem *odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu* ve smyslu trestního řádu. Již z dikce žadatelem citovaného ustanovení § 88 odst. 7 trestního řádu pak vyplývá, že žadatel se domáhá informací o činnosti policejních orgánů a státního zastupitelství v případě, *pokud při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebyly zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení*. Z citovaného ustanovení vyplývá též to, že požadované informace jsou informacemi o činnosti policejního orgánu podmíněné *souhlasem* státního zástupce. Ze shora uvedeného tedy plyne, že požadované informace nepochybně mohou mít výpovědní hodnotu o zásadně neveřejné činnosti orgánů činných v trestním řízení, konkrétně činnosti při zajišťování osob a věcí důležitých pro trestní řízení.

6. Z výše uvedeného vyplývá současně závěr, že požadované informace spadají též pod výlukou z práva na svobodný přístup k informacím uvedenou v ustanovení § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něhož platí: *„Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.“*

7. Povinný subjekt v této souvislosti poukazuje i na poslední novelizaci ustanovení § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, provedenou s účinností od 24. 4. 2019 zákonem č. 111/2019 Sb. Podle důvodové zprávy k zákonu č. 111/2019 Sb. (důvodová zpráva je dostupná na www.psp.cz) citované ustanovení zbytkově chrání kvalifikované údaje související s předcházením trestné činnosti a ochranou bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku a jednoznačně se vztahuje na všechny orgány, podílející se na plnění uvedených úkolů, a to třeba i mimo rámec nebo časový interval probíhajícího trestního řízení.

8. Povinný subjekt má za to, že informace o konkrétních úkonech prováděných podle § 88 odst. 7 trestního řádu pak takovými kvalifikovanými údaji nepochybně jsou. Jak již bylo řečeno výše, žadatel se domáhá informací o činnosti orgánů činných v trestním řízení, která spadá do jejich trestní působnosti, konkrétně o činnosti ohledně praktického uplatňování institutu *odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu*. Povinný subjekt pak konstatuje, že poskytování (a následné zveřejňování) detailních informací o této činnosti by nepochybně ohrozilo schopnost orgánů veřejné moci plnit úkoly uvedené v § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, zde především schopnost předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost. Lze dodat, že byť některé dílčí informace (např. informace o počtu úkonů prováděných podle § 88 odst. 7 trestního řádu) samy o sobě k takovému ohrožení nutně vést nemusí, v kombinaci s jinými (např. žadateli již známými) informacemi k takovému důsledku dojít může. Pro ilustraci lze poukázat např. na situaci, kdy žadatel o informace bude znát počet věcí, při nichž byl v určitém období použit odposlech a záznam telekomunikačního provozu, a z poskytnutých údajů o zničení záznamů v jednotlivých letech by mohl dovodit indicie o tom, zda při jeho použití byly či nebyly zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení.

9. Obdobně lze uvést, že v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím není nikterak vyloučeno, aby žadatel (případně i jiný žadatel) požádal o poskytnutí dalších souvisejících informací o uplatňování institutu odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu. Stejně tak nelze vyloučit ani to, že by žadatel mohl oslovit i jiné povinné subjekty s požadavkem na sdělení podrobnějších informací (např. vztahených ke konkrétněji vymezeným věcem, požadovaných za přesněji specifikované časové období atp.). Ze souhrnu těchto informací by si žadatelé o informace (a tím i široká veřejnost) mohli učinit nejen ucelený obraz o konkrétní kvalifikované činnosti orgánů činných v trestním řízení (kromě výše uvedeného např. i o tom, v jakých typově vymezených věcech je obvykle udělován souhlas státního zástupce s postupem policejního orgánu dle § 88 odst. 7 trestního řádu), jež spadá pod výlukou uvedenou v § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, ale mohli by též dovozovat informace o postupu v konkrétních trestních věcech, v nichž byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu použit.

10. Povinný subjekt pro úplnost dodává, že nyní posuzované žádosti nelze vyhovět ani částečně, neboť žadatel se oběma položenými dotazy domáhá sdělení jednoznačných (číselných) údajů, které navíc primárně souvisí především s činností policejního orgánu (a to v konkrétních trestních řízeních). Na oba tyto dotazy tedy plně dopadá shora uvedené odůvodnění a nyní posuzovanou žádost je tedy třeba za aplikace § 7 a § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím v celém rozsahu odmítnout.

11. Z těchto důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání. Odvolání lze podat u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a rozhodovat by o něm nadřízený orgán, kterým je Nejvyšší státní zastupitelství, Jezuitská 4, 660 55 Brno.

Praha 4. června 2021

JUDr. Lenka Bradáčová, Ph.D.
vrchní státní zástupkyně